

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-213/19-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ante Galića, članova vijeća te sudske savjetnice Tomislava Jukića kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa [redacted] dipl. iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi storniranja računa za mjesečnu naknadu za deklariranu snagu stacionarnog diesel agregata, na sjednici vijeća održanoj 16. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/18-03/02, urbroj: 376-04-19-12 od 5. ožujka 2019.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, a u povodu žalbe tužitelja, u točki I. odluke se usvaja zahtjev za rješavanje spora A1 Hrvatska d.o.o., Vrtni put 1, Zagreb protiv Hrvatskog Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, radi storniranja računa za mjesečnu naknadu za deklariranu snagu stacionarnog diesel agregata i sklapanja ugovora o korištenju stacionarnog diesel agregata. U točki II. odluke tog rješenja se nalaže Hrvatskom Telekomu d.d. da u roku od 15 dana od primitka odluke stornirana račune izdane A1 Hrvatska d.o.o., za razdoblje od kolovoza 2017. nadalje, na kojima su naplaćene naknade za deklariranu snagu stacionarnog diesel agregata u kolokacijskih prostorima Hrvatskog Telekom d.d. U točki III. odluke se obvezuju Hrvatski Telekom d.d. i A1 Hrvatska d.o.o. u roku od 30 dana od primitka odluke sklopiti ugovore o korištenju stacionarnog dizel agregata Hrvatskog Telekom d.d. za kolokacije na kojima A1 Hrvatska d.o.o. koristi agregate.

Protiv navedene odluke je tužitelj ovom Sudu podnio tužbu, osporavajući zakonitost te odluke iz svih zakonom propisanih razloga, odnosno zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, a nastavno u tužbi iscrpno iznosi razloge i kronologiju događaja.

Tako navodi da je dana 6. studenog 2018. operator korisnik A1 Hrvatska d.o.o. tuženiku podnio zahtjev za rješavanje regulatornog spora i storniranje računa izdanih od tužitelja za mjesečnu naknadu za korištenje stacionarnog diesel agregata (dalje: SDEA) za razdoblje od 08/2017 do 09/2018 i sklapanja ugovora o korištenju stacionarnog diesel agregata.

Dalje u tužbi tužitelj ponavlja razloge koje je već naveo tijekom postupka koji je prethodio donošenju osporene odluke, a zbog kojih je smatra tuženik predmetni zahtjev trebao odbaciti, a podredno odbiti. S time u vezi ističe i razloge zbog kojih zaključak tuženika o nepostojanju pravne osnove za naplatu korištenja neosnovanim, a poziva se i na tužnikovu Odluku o izmjenama i dopunama Standardne ponude za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji, klasa: UP/I-344-01/17-05/02, urbroj: 376-11-17-08 (dalje: Odluka tuženika o izmjeni standardne ponude), u kojoj je među ostalim, definiran i iznos naknade za korištenje SDEA od strane operatora korisnika.

Dodaje da tuženik u obrazloženju Odluke o izmjeni standardne ponude navodi da se izmjene i dopune Standardne ponude definirane odlukom tuženika o izmjeni standardne ponude primjenjuju automatski na postojeće ugovore o izdvojenom pristupu lokalnoj petlji, a da je tužitelj ovlašten započeti obračun i naplatu naknade za korištenje SDEA operatorima korisnicima kojima su spojeni na SDEA računajući od datuma objave standardne ponude u kojoj je navedena i definirana cijena za korištenje SDEA. Tužitelj dodaje da je operatoru korisniku A1 Hrvatska d.o.o., kao i drugim operatorima korisnicima, započeo naplaćivati korištenje SDEA sukladno definiranom u odluci tuženika o izmjeni Standardne ponude. S time u vezi tužitelj dodaje da je postojanje pravne osnove za naplatu korištenja SDEA nesporno, kao i način obračuna naknade za korištenje, zbog čega je neosnovan tuženikov stav o potrebi sklapanja dodatnog sporazuma.

Dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da se definirana cijena korištenja SDEA automatski primjenjuje na postojeće ugovore o izdvojenom pristupu lokalnoj petlji sklopljene između tužitelja i operatora korisnika A1 Hrvatska d.o.o., a da su i dalje na snazi važeći ugovori o pružanju kolokacijskih usluga čiji sastavni dio čini i Standardna ponuda, a koji ugovori predstavljaju pravnu osnovu za naplatu korištenja SDEA. S time u vezi tužitelj dodaje da ne postoji nikakva dvojba o tome na kojim lokacijama operator korisnik A1 Hrvatska d.o.o. koristi SDEA, a što znači da su sve bitne činjenice točno i potpuno utvrđene, protivno stajalištu tuženika.

Također navodi razloge zbog kojih zaključak tuženika o nepostojanju elemenata na temelju kojih bi se mogla izračunati naknada za korištenje SDEA smatra neosnovanim, a niti je takvo stajalište tuženik potkrijepio pravno odlučnim razlozima. Suprotno tužnikovim zaključcima, tužitelj smatra da iz pobliže navedenih odredbi Odluke o izmjeni standardne ponude proizlazi da se kao jedina relevantna snaga, na kojoj je potrebno temeljiti izračun naknade, uzima snaga samog ispravljačkog uređaja, a što znači da su jasno definirane i utvrđene odrednice za obračun naknade za korištenje SDEA.

Konačno, tužitelj upire i na niz povreda pravila postupka, odnosno ističe razloge zbog kojih smatra da tuženik nije ovlašten standardnu ponudu mijenjati u postupku regulatornog spora, osim u postupku izmjene Standardne ponude, propisanom u članku 58. stavku 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK).

Osim navedenog, tužitelj dodaje da tuženik svojim postupanjem diskriminira druge operatore korisnike na tržištu u odnosu na A1 Hrvatska d.o.o., s obzirom da se na ostale operatore korisnike primjenjuje Standardna ponuda u neizmijenjenom obliku. Tužitelj se poziva i na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-56/14-9 od 26. studenog 2016., u kojoj je izraženo stajalište na koji način i u kojem postupku se može mijenjati Standardna ponuda, a kako u tom pravcu nije proveden postupak, zaključuje da nije bilo propisanih uvjeta za donošenje tužnikovog rješenja.

Tužitelj predlaže ovom Sudu da usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika od 5. ožujka 2019.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ponavljajući razloge navedene u osporenom rješenju, iznosi navode i obrazlaže zbog čega je odluka donesena u regulatornom sporu pokrenutom na zahtjev A1 Hrvatska d.o.o. (zainteresirana osoba) pravilna i zakonita, odnosno donesena na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja te uz pravilnu primjenu materijalnog i postupovnog prava. S time u vezi posebno navodi razloge na kojima temelji zaključak da tužitelj nije imao valjanu pravnu osnovu za izdavanje spornih računa, jer Ugovorima o pružanju kolokacijskih usluga i Dodacima 4. Ugovora nisu navedeni podaci o zakupljenoj snazi na agregatu, odnosno ugovori su istog sadržaja bez obzira nalazili se na predmetnoj kolokaciji SDEA ili ne. Dalje dodaje tuženik da je u osporenoj odluci posebno obrazložio razloge zbog kojih ne prihvaća tvrdnju tužitelja da su ispravljajući uređaji isključivo u funkciji SDEA, odnosno da zakupljena snaga na agregatu odgovara maksimalnoj snazi koju ispravljачko postrojenje može povući. Navodi da je tijekom postupka koji je prethodio donošenju osporene odluke utvrđeno da u konkretnom slučaju nedostaje dogovor tužitelja i zainteresirane osobe o ključnim odrednicama korištenja SDEA na temelju kojih bi se mogla automatski primijeniti cijena određena Standardnom ponudom.

Tuženik dodaje i druge razloge zbog kojih zaključuje da osporenom odlukom ne mijenja uvjete iz Standardne ponude, odnosno obrazlaže na koje se situacije odnosi automatska primjena cijena iz Standardne ponude.

Tuženik dodaje da je u konkretnom slučaju osporena odluka donesena u postupku rješavanja regulatornog spora između tužitelja i A1 Hrvatska d.o.o., a uvažavajući pri tome specifične okolnosti konkretnog pravnog odnosa, iscrpno navedene u odgovoru na tužbu, zbog čega tuženik predlaže Sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba A1 Hrvatska d.o.o. u odgovoru na tužbu u bitnom ističe razloge zbog kojih smatra da je osporena tuženikova odluka pravila i zakonita, a tužbeni navodi neosnovani, zbog čega predlaže Sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Sukladno članku 6. ZUS-a, odgovori tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su na znanje tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da time što je tuženik u povodu žalbe zainteresirane osobe, donio osporenu odluku nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, pri čemu je za takvu odluku dao valjane, iscrpne i obrazložene razloge koji su utemeljeni na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Prilikom donošenja odluke ovaj Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, kao i očitovanja stranaka koje su sudjelovale u upravno-sudskom postupku te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a) utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta, kao i obrazloženja osporene odluke proizlazi da je u konkretnom slučaju postupak pokrenut po zahtjevu zainteresiranog trgovačkog društva A1 Hrvatska d.o.o. protiv tužitelja, a radi storniranja računa za mjesečnu naknadu za deklariranu snagu stacioniranog diesel agregata i sklapanje ugovora o korištenju stacionarnog diesel agregata, odnosno u postupku rješavanja regulatornog spora.

Tijekom provedenog postupka bilo je potrebno utvrditi jesu li tužitelj i zainteresirana osoba bili u obvezi prethodno sklopiti ugovor (dodatak ugovoru), a kojim bi dogovorili način korištenja predmetne usluge (korištenje SDEA), početak korištenja te zakupljenu snagu SDEA na temelju koje se obračunava mjesečna naknada, odnosno da li se naplata korištenja SDEA može primijeniti automatski od datuma objave Standardne ponude, na temelju već sklopljenih ugovora o kolokaciji i Dodatka 4 Ugovora.

Tuženik je posebno obrazložio razloge na kojima temelji zaključak da u postojećim ugovorima o pružanju kolokacijskih usluga i Dodacima 4 Ugovora, sklopljenim između tužitelja i zainteresirane osobe, nisu navedeni podaci o zakupljenoj snazi na agregatu jer su sadržaji ugovora jednaki bez obzira nalazili se na predmetnoj lokaciji SDEA ili ne. Slijedom toga je tuženik zaključio da u konkretnom slučaju ne postoji valjana pravna osnova za izdavanje spornih računa jer u ugovorima nedostaju osnovni elementi na temelju kojih bi se automatski mogla primijeniti cijena određena Standardnom ponudom (od dana objave Standardne ponude).

Tuženik je iscrpno i jasno obrazložio razloge zbog kojih protivno zaključku tuženika tužitelj neosnovano smatra da ima valjanu pravnu osnovu za izdavanje spornih računa. Posebno je tuženik naveo da su ispravljački uređaji dio opreme instalirane u kolokacijskim prostorima i prije svega služe opremi koja je instalirana u prostoru, a ne SDEA, zbog čega nije prihvatio osnovanom tvrdnju tužitelja da su ispravljački uređaji isključivo u funkciji SDEA i da zakupljena snaga na agregatu odgovara maksimalnoj snazi koju ispravljačko postrojenje može povući.

Obrazlažući razloge za zaključak da u konkretnom slučaju nedostaje dogovor tužitelja i zainteresirane osobe o bitnim odrednicama korištenja SDEA na temelju kojih bi se mogla automatski primijeniti cijena određena Standardnom ponudom, tuženik je obrazložio i da se automatska primjena cijena iz Standardne ponude odnosi samo na situacije u kojima je između ugovornih strana nesporno korištenje SDEA kao i ključne odrednice njegovog korištenja. Iz navedenih razloga je tuženik pravilno odlučio da je tužitelj u obvezi stornirati račune izdane zainteresiranoj osobi za poblize navedeno razdoblje, te obvezao tužitelja i zainteresiranu osobu da sklope ugovore o korištenju stacionarnog diesel agregata Hrvatskog Telekoma za kolokacije na kojima A1 Hrvatska d.o.o. koristi agregate, odnosno riješio kao u točkama I., II. i III. izreke osporene odluke.

Tuženik je odluku donio u granicama zakonom propisani ovlasti te za odluku naveo pravno odlučne razloge, odnosno dao razložno obrazloženje na kojem je utemeljio odluku koje prihvaća i ovaj Sud.

Sud tužbene prigovore ne ocjenjuje osnovanim, jer tužitelj u tužbi ne dovodi u sumnju pravilnost utvrđenja tuženika, odnosno ne dokazuje, a niti obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je odluka nezakonita, već u bitnom ustraje na svojoj interpretaciji primijenjenog materijalnog prava, odnosno utvrđenog činjeničnog stanja.

Dakle, tužitelj u bitnom ponavljajući razloge koje je navodio i ranije tijekom postupka provedenog prethodno donošenju osporene odluke, upire na nepotpuno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje, kao i na pogrešnu primjenu mjerodavnog prava, koje navode, zbog naprijed navedenog ovaj Sud nije ocijenio osnovanim, a niti odlučnim za drugačije rješenje predmetne stvari i ocjenu zakonitosti osporene odluke.

Slijedom navedenog trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbiti tužbeni zahtjev.

U Zagrebu 16. srpnja 2020.

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 11.09.2020., 08:59 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/19-01/179	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-20-03	0	

d2546691

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštení službenik

